

tot één kerkgenootschap te maken. Tenslotte zag Lebrun, waarschijnlijk wel op grond van de argumenten van de beide door hem zeer gewaardeerde predikanten, af van het plan om alle Protestantse kerken in één kerkgenootschap te verenigen⁴².

Inmiddels voerde Lebrun de opdracht van Bigot wel verder uit. Hij begon met de samenstelling van een commissie, bestaande uit vooraanstaande leden van de verschillende kerkgenootschappen, die hun organisaties in overeenstemming moest brengen met de voorschriften neergelegd in de Wet van 8 april 1802. De leden die tot eenzelfde kerk behoorden zouden steeds apart als subcommissie onder leiding van d'Alphonse vergaderen, zodat er geen meerderheidsbesluiten konden worden genomen die de Franse autoriteiten onwelgevallig zouden zijn. Bij een keizerlijk decreet van 24 januari 1812 kwam tenslotte de commissie tot stand. De Hervormde subcommissie bestond uit twee Hervormde leden, te weten oud-minister Mollerus en Prof. te Water, Delprat als vertegenwoordiger van de Waalse gemeenten en Stuart namens de Remonstrantse broederschap. Laatstgenoemde was aangewezen uit een door Janssen opgestelde kandidatenlijst, waarop behalve Stuart ook Konijnenburg, Van der Breggen Paauw en enkele andere predikanten voorkwamen⁴³.

Overigens werd de gehele commissie door de Franse autoriteiten weinig serieus genomen. Te Water kreeg bijvoorbeeld pas op 22 juni 1812 officieel bericht dat hij tot lid was benoemd; hij diende zich al op 29 juni naar Amsterdam te begeven om zijn werk te beginnen. Deze arbeid zou bovendien van zeer bescheiden aard zijn, aangezien van de leden van de verschillende subcommissies uitsluitend werd verwacht enig commentaar te geven op het onder supervisie van d'Alphonse vervaardigde ontwerp voor hun eigen kerkorganisatie. Het gehele concept was van de hand van Janssen, die daarin de regels van de Franse kerkelijke Wet van 1802 zo veel als mogelijk was op de betrokken kerkgenootschappen had toegepast⁴⁴.

42. *Levensbericht van Jona Willem te Water, door hem zelven vervaardigd* z.p., z.j., 126-130; Ypeij en Dermout, *Hervormde kerk* IV, 505-507; *Biografisch Lexicon voor de Geschiedenis van het Nederlandse Protestantisme*, II, 1983, s.v. Te Water.

43. ARAE 1805-1813 Inv. 143, notitie-Janssen Ad I D, en no. 10b; De Visser, *Kerk en staat* III, 140-141; Estié, *Stichting*, 75.

44. ARAE 1805-1813 Inv. 143, notitie-Janssen, Ad I D; Te Water, *Levensbericht*, 134. De tekst van de Wet van 8 april 1802 grotendeels bij Daniel Robert, *Les Eglises Réformées en France (1800-1830)*, Paris 1961, 78-83; een Nederlandse vertaling van de artt. 1-44 in Ypeij en Dermout, *Hervormde kerk* IV, 482-490.